

Χάρης Δανάλης: Πρώτος μας στόχος η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση της περιουσίας της Κοινότητας

Συνέντευξη: Γιάννης Δραμπινός

Ο Χάρης Δανάλης εκλέχθηκε για πρώτη φορά μέλος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας το 1975. Ήταν μόλις 31 ετών. Παρέμεινε στη θέση του Αντιπροέδρου για ένα χρόνο και από το 1977 ανέλαβε τα καθήκοντά του προέδρου. Από αυτή τη θέση προσφέρει εδώ και 40 χρόνια, με μικρά διαλλείματα, τις υπηρεσίες του στην ίδια την Κοινότητα αλλά και στον ευρύτερο ελληνισμό της Αυστραλίας. Παρά το απαιτητικό του επάγγελμα και τις ανάγκες της καθημερινής και οικογενειακής ζωής, κανείς, ούτε όσοι διαφωνούν με κάποιες από τις επιλογές των συμβουλίων του, δεν μπορεί να αρνηθεί ότι έχει προσφέρει χρόνο και κόπο για την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα. Το όνομα του έχει συνδεθεί με τη σύγχρονη ιστορία του σημαντικού παροικιακού οργανισμού. Πριν από μία περίπου εβδομάδα ο Χάρης Δανάλης και τα μέλη του τελευταίου συμβουλίου επανεκλέγησαν στις εκλογές της Κοινότητας. Με αυτή την αφορμή μίλησε στον Κόσμο για την 40χρονη πορεία του και τα σχέδια του για την επόμενη διετία.

Είναι η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα σε καλύτερη κατάσταση σήμερα απ' ό,τι ήταν πριν από 40 χρόνια; Με βάση τις δυνατότητες που είχε εξελίχθηκε όπως έπρεπε;

Ναι, σε πολύ καλύτερη. Το 1975 όταν εγώ μπήκα στην κοινότητα δεν υπήρχε ούτε γηροκομείο, ούτε παιδικό σταθμό, ούτε Πρόνοια, ούτε Ελληνικό Φεστιβάλ, ούτε Ελληνικό Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Η κοινότητα του 1975 είχε το κτίριο στο Πάντιγκτον, είχε τις εκκλησίες και μερικά ακόμη ακίνητα, αλλά καμία από τις άλλες δραστηριότητες που ανέφερα παραπάνω. Αυτά έγιναν μετά το 1975.

Όλα αυτά τα χρόνια, κατάφερε η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα να διατηρήσει ή να αυξήσει την περιουσία της;

Μετά το 1975 αποκτήσαμε τρεις παιδικούς σταθμούς, το οικόπεδο που χτίστηκε αργότερα το γηροκομείο, το κτίριο στον Λακέμπα που βρίσκεται σήμερα η λέσχη και τα όμορα οικόπεδα. Όχι απλώς διατήρησε την περιουσία που είχε τότε αλλά την αύξησε σε πολύ μεγάλο βαθμό. Τα χρόνια εκείνα το εισόδημα της Κοινότητας από τα κτίρια της δεν πρέπει να ξεπερνούσε τα 200 χιλιάδες δολάρια το χρόνο. Σήμερα τα έσοδα της Κοινότητας είναι γύρω στα 7 εκατομμύρια \$ το χρόνο. Φέτος μάλιστα που λάβαμε μία δωρεά ύψους 860.000 \$ τα έσοδα της Κοινότητας είναι περισσότερα από τα έξοδα. Βεβαίως αν δεν είχαμε αυτή την δωρεά, τα

**Το 1975 δεν υπήρχε
ούτε γηροκομείο,
ούτε παιδικό σταθμό,
ούτε Πρόνοια,
ούτε Ελληνικό Φεστιβάλ,
ούτε Ελληνικό Φεστιβάλ
Κινηματογράφου**

Ο Χάρης Δανάλης ψηφίζει στις τελευταίες εκλογές

έξοδα θα ήταν περισσότερα από τα έσοδα και αυτό οφείλετε κυρίως στο γεγονός ό,τι το κτίριο του Πάντιγκτον τα πέντε τελευταία χρόνια, από τον Ιούλιο του 2010, δεν ενοικιάζεται και εκεί που εισπράταμε 450 με 500.000 \$ το χρόνο τώρα δεν τα εισπράτουμε.

Πιστεύετε ότι ο τρόπος που εκμεταλλεύεται την περιουσία της η Κοινότητας σήμερα είναι ο καλύτερος δυνατός ή ότι θα μπορούσατε να την εκμεταλλευτείτε καλύτερα έτσι ώστε να έχετε περισσότερα έσοδα και να μπορείτε να κάνετε περισσότερα πράγματα;

Θα μπορούσαμε... Το συμβούλιο πήγε το 2013 σε

έκτακτη γενική συνέλευση και ζήτησε την πώληση του Πάντιγκτον από 12 έως 14 εκατομμύρια \$ που ήταν η τιμή του τότε. Αν είχε γίνει αυτό θα είχε αγοραστεί κάποιο άλλο κτίριο που θα μας απέφερε εισόδημα 700.000 περίπου δολαρίων το χρόνο. Τα μέλη απέρριψαν αυτή την πρόταση του συμβουλίου και δυστυχώς από τότε το κτίριο έχει μείνει άδειο και δεν έχει αξιοποιηθεί.

Για ποιους λόγους πιστεύετε ότι τα μέλη απέρριψαν την πρόταση του συμβουλίου;

Είναι δύσκολο να γνωρίζεις τους λόγους που καθένα από τα μέλη ψήφισε κατά της πρότασης. Πιστεύω ότι ήταν μία οργανωμένη κίνηση από μια